

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519202201
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7519202201.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, proti žalovaným v 1. rade: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX a v 2. rade: G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, o zaplatenie 4.691,91 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 26. septembra 2019 č.k. 20Csp/202/2019-70 takto

rozhodol:

Z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku II. a vo výroku IV. a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 202 € v časti vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania do 26.11.2018 zastavil (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.), neschválil súdny zmier (výrok III.) a stranám náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.). Vychádzal tak zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zaplatenia zostatku nesplateného úveru zo zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaní dňa 29.5.2014, na základe ktorej boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.040 €. Dĺžná suma pozostáva z dlžnej istiny vo výške 4.691,91 €, dlžných úrokov z istiny vo výške 2.150,59 €, úrokov vo výške 8,72 €, úrokov zo zostatku istiny vo výške 11,90 % ročne zo sumy 4.691,91 € od 1.12.2018 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.691,91 € od 1.12.2018 do zaplatenia.

2. Vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 6, § 53 ods. 9, § 54a, § 565, § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka.

3. Pretože žalobca v priebehu konania zobral žalobu čiastočne späť, a to v sume 202 € v časti vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania do 26.11.2018, pričom k tomuto čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 202 € zastavil.

4. Súd vykonal dokazovanie listinami a zistil skutkový stav, podľa ktorého Poštová banka, a.s. ako právny predchodca žalobcu uzatvorila so žalovanými dňa 29.5.2014 zmluvu o úvere vo výške 5.040 €, ktorú sa žalovaní zaviazali platiť v 120 mesačných splátkach po 72 €. Celková čiastka úveru bola 8.633,04 €, RPMN 12,57 %, priemerná RPMN 17,92 %, fixná ročná úroková sadzba 11,90 %, prvá splátka bola splatná 25.6.2014 a ďalšie splátky boli splatné 25. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti znel na 25.5.2024. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaní si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnili, preto žalobca vyhlásil dňa 13.6.2016 úver za predčasne splatný a žalobca si tak uplatňuje zostatok pohľadávky spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania. Z aktuálneho stavu úveru súd zistil, že žalovaní uhradili celkom 1.385,52 € pred

podaním žaloby a sumu 202 € po podaní žaloby, pričom im bolo poskytnutých 5.040 €. Z upozornenia - výzva na splatenie dlžnej čiastky časti úveru zo dňa 18.5.2016 ďalej súd zistil, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaných v zmysle § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 17.5.2016 je pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 476,63 € a zároveň ich vyzval, aby dlžné splátky uhradili v lehote 15 dní od doručenia výzvy s tým, že v prípade nezaplatenia dlžnej čiastky, banka bude oprávnená využiť ust. § 565 OZ a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Ďalej právny predchodca žalobcu vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.6.2016 žalovaným oznámil, že dlh sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 13.6.2016.

5. Na základe zisteného skutkového stavu zhodnotil, že medzi právnym predchodcom žalobcov a žalovanými bol dojednaný spotrebiteľský vzťah, pričom predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd skúmal spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase jej uzavretia s konštatáciou, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom. Následne k predčasnému zosplateniu úveru vyjadril záver, že pokiaľ právny predchodca žalobcov ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 13.6.2016 pre nezaplatenie splátky - konkrétne sa jedná najneskôr o splátku vo februári 2016 splatnú dňa 25.2.2016 (podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ), premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 25.2.2016 a odo dňa 26.2.2016 tak začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula v utorok dňa 26.2.2019. Žaloba bola doručená súdu až dňa 4.4.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné platne priznať v súdnom konaní v súlade s § 54a OZ, súd žalobu v jeho zvyšku zamietol.

6. Výrok, ktorým neschválil súdny zmier odôvodnil poukazom na znenie § 148 ods. 2 CSP s konštatáciou, že súd môže výnimočne zasiahnuť i do právnej perfektnej a platnej dohody a pre zjavnú nevýhodnosť pre slabšiu stranu takýto zmier neschválil. Prihliadol pritom na tú skutočnosť, že považoval nárok žalobcu za premlčaný.

7. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalobca bol v konaní neúspešný, preto nárok na náhradu trov konania nemá a úspešní žalovaní si náhradu trov konania neuplatnili a ani im žiadne trovy nevznikli. Zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP.

8. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

9. Podstatou jeho odvolania je názor, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu práva, nakoľko premlčacia doba začala plynúť až zosplatením úveru, t.j. 13.6.2016. Zhodnotil, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a nie je možné hovoriť o tom, že by premlčacia doba začala plynúť odo dňa omeškanej splátky, pretože žalobca by v podstate prišiel takmer o 4 mesiace z premlčacej doby, t.j. odo dňa 26.2.2016 do 13.6.2016, kedy došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti dal do pozornosti skutočnosť, že premlčacia doba nezačala plynúť dňa 26.2.2016. Nárok žalobcu tak nemôže byť premlčaný, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až 14.6.2019, t.j. po troch rokoch odo dňa, kedy si žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanému na súde. Tiež dal do pozornosti skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nevrátil ani len istinu poskytnutého úveru, pričom má za to, že ak by bol svoj nárok uplatnil na súde odo dňa 26.2.2016, tento nárok takto uplatnenou žalobou by súd považoval za nárok uplatnený predčasne. Ďalej považoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nepreskúmateľné. Zdôraznil, čo spadá pod obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keď v tejto súvislosti poukázal tiež na rozhodnutia II. ÚS 117/07, III. ÚS 311/01, I. ÚS 33/12, Nález Ústavného súdu ČR IV.ÚS 1551/08, rozhodnutie NS SR 4Cdo/25/07, Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 114/08 a IV. ÚS 252/04 a ďalšie, z ktorých okrem iného vyplýva, že právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé, pretože takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti, vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť, je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia

súdu, ktorý sa vysporiadava so všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj so špecifickými námietkami účastníka. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsah tohto práva je relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. V neposlednom rade zdôraznil, že ako vyplýva z judikatúry, napríklad z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009, ochrana spotrebiteľa má svoje limity, pričom ochranu spotrebiteľa nemožno ponímať ako ochranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti. Súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzavretia zmluvy, a aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti a v tejto súvislosti poukázal tiež na odlišné stanovisko sudcu a zároveň podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Ľalika, ktorý vyjadril názor, že všeobecné súdy, vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili až tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu, a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti.

10. Žalovaní sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

12. Napriek tomu, že žalobca v odvolaní uviedol, že odvolanie podal proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu, z jeho obsahu vyplýva, že odvolaním napadol výlučne výrok, ktorým súd vo zvyšku žaloby zamietol a s ním súvisiaci výrok o trovách konania, na základe čoho rozsudok v jeho výroku I. a výroku III., nebol napadnutý odvolaním a v tomto rozsahu nadobudol právoplatnosť.

13. Odvolateľ v odvolaní uplatnil o.i. odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

15. Predmetom konania je zaplatenie sumy 4.691,91 EUR s príslušenstvom titulom nezaplatenej pohľadávky zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými dňa 29.5.2014, pričom ide zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

16. Súd prvej inštancie o predmetnej žalobe rozhodol tak, že posúdil celý nárok žalobcu ako premlčaný, na základe čoho žalobu vo zvyšku (t.j. v časti, ktorá sa netýkala zastavenia konania pre čiastočné späťvzatie žaloby) zamietol.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP bol naplnený, pretože súd prvej inštancie nesprávne posúdil premlčanie uplatneného nároku. Súd pri posudzovaní premlčania žalobou uplatneného nároku (§ 54a OZ) síce správne aplikoval ustanovenia § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak tieto nesprávne interpretoval a vyvodil z nich nesprávne právne závery o právach a povinnostiach týkajúcich sa strán sporu.

18. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 13.6.2016 pre nezaplatenie splátky - konkrétne sa jedná najneskôr o splátku vo februári 2016 splatnú dňa 25.2.2016 (podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ), premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 25.2.2016 a odo dňa 26.2.2016 tak začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula v utorok dňa 26.2.2019. Žaloba bola doručená súdu až dňa 4.4.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej

zmluvy nie je možné platne priznať v súdnom konaní v súlade s § 54a OZ, súd žalobu v jeho zvyšku zamietol.

19. Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu je jeho názor, že v danom prípade nedošlo k premlčaniu práva, nakoľko premlčacia doba začala plynúť až zosplatnením úveru, t.j. 13.6.2016. Zhodnotil, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a nie je možné hovoriť o tom, že by premlčacia doba začala plynúť odo dňa omeškanej splátky, pretože žalobca by v podstate prišiel takmer o 4 mesiace z premlčacej doby, t.j. odo dňa 26.2.2016 do 13.6.2016, kedy došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

20. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ani s názorom odvolateľa, pokiaľ ide o posúdenie, či žalobou uplatnený nárok je premlčaný (a prípadne, v akom rozsahu).

21. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

24. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Odvolací súd uvádza, že premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 OZ. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 OZ).

27. Pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania je potrebné ustáliť začiatok a koniec premlčacej doby. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok plynutia premlčacej doby, pričom táto všeobecná úprava platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou úpravou, t.j. nestanovuje inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišne určuje začiatok jej plynutia.

28. Ustanovenie § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, ak veriteľ využije právo, vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia.

29. V prejednávanej veci išlo o prípad, kedy zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, súčasne, kedy počas trvania zmluvného vzťahu došlo k predčasnému zosplatneniu zostatku dlhu. Z uvedeného vyplýva, že otázku premlčania bolo potrebné posúdiť osobitným spôsobom vo vzťahu k tým splátkam,

ktoré sa stali splatnými do dátumu zosplatenia a osobitne vo vzťahu k nasledujúcemu zostatku nesplateného úveru. Súd prvej inštancie však otázku premlčania posudzoval bez zhodnotenia, či žalobou uplatnený nárok predstavuje povedzme výlučne zostatok dlhu po jeho zosplatení, alebo či pozostáva tiež z niektorých nezaplatených splátok pred jeho zosplatením, na základe čoho jeho právny záver o posúdení žalobou uplatneného nároku je predčasný a súčasne nesprávny.

30. V konaní nebolo sporným, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 5040 Eur, ktorí boli žalovaní povinní vrátiť v celkovej čiastke 8633,04 Eur, ktorú sa žalovaní zaviazali splácať mesačne vo výške 72 EUR vždy k 25. dňu jednotlivého mesiaca, pri počte splátok 120, so splatnosťou prvej splátky k 25. 6.2014 a že žalobca zosplatil zostatok dlhu k dátumu 13.6.2016.

31. Zo žaloby vyplýva, že žalovaná pohľadávka je žalobcom osobitne uplatnená ako pohľadávka istiny 4.691,91 EUR, ako pohľadávka úrokov 2.150,59 EUR, ako pohľadávka úrokov 8,72 EUR, ako pohľadávka úrokov zo sumy 4.691,91 EUR vo výške 11.90% ročne od 1.12.2018 do zaplatenia a ako pohľadávka úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 4.691,91 EUR od 1.12.2018 do zaplatenia.

32. Z podania žalobcu z 12.9.2019 vyplýva, že uplatnená pohľadávka úrokov 2150,59 EUR a pohľadávka úrokov 8,72 EUR je súčtom dlžných zmluvných úrokov a z nich vyčíslených úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti a dlžných zmluvných úrokov a z nich vypočítaných úrokov z omeškania za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru do 30.11.2018.

33. Z obsahu spisu (stav úveru k 18.12.2018) súčasne vyplýva, že žalovaní prvý krát porušili platobnú disciplínu vo vzťahu k splátke splatnej dňa 25.8.2015 a v nasledujúcom období splácali dlh nepravideľne, keď dňa 25.8.2015 zaplatili 1,52 EUR, dňa 16.9.2015 zaplatili 75,92 EUR, dňa 18.11.2015 a dňa 18.1.2016 zaplatili po 72,76 EUR a po zosplatení zaplatili ešte spolu sumu 150 EUR. Žalobca na základe takto realizovaných platieb započítal konkrétne na istinu sumu spolu vo výške 348,09 EUR a s účinnosťou od 25.8.2015 na splátku istiny nezapočítal žiadnu platbu.

34. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ ide konkrétne o žalobou uplatnenú pohľadávku na istine vo výške 4691,91 EUR, táto predstavuje rozdiel medzi poskytnutými finančnými čiastkami vo výške 5.040 EUR a sumou 348,09 EUR.

35. Napriek tomu, že žalobca v priebehu konania nešpecifikoval, z ktorých konkrétnych nezaplatených splátok pozostáva požadovaná istina 4691,91 EUR, vyššie uvedené napovedá, že aj suma 4691,91 Eur pozostáva nielen zo zostatku dlhu po jeho zosplatení, ale tiež z nezaplatených splátok istiny, ktoré boli splatnými do zosplatenia úveru, konkrétne pokiaľ ide o splátky so stanovenou splatnosťou od 25.8.2015.

36. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danom prípade zosplatenie nemalo vplyv na splatnosť všetkých tých nezaplatených splátok, ktoré sa stali splatnými ešte pred zosplatením. Vo vzťahu k týmto jednotlivým splátkam plynie premlčacia doba samostatne, tak ako to vyplýva z § 103 veta prvá OZ, preto začiatok plynutia premlčania k tým splátkam, ktoré sa stali splatnými ešte pred dátumom zosplatenia, nemožno viazať k jednému dátumu, tak ako to nesprávne urobil súd prvej inštancie.

37. Z uvedeného vyplýva, že minimálne ohľadne nároku uplatneného ako dlžná istina vo výške 4691,91 EUR, pokiaľ ide o splátky so stanovenou splatnosťou dňa 25.8.2015, dňa 25.9.2015, dňa 25.10.2015, dňa 25.11.2015, dňa 25.12.2015, dňa 25.1.2016, dňa 25.2.2016, dňa 25.3.2016, dňa 25.4.2016 a dňa 25.5.2016, ide o tie jednotlivé splátky, vo vzťahu ku ktorým plynie premlčacia doba samostatným spôsobom (osobitne), pretože tieto splátky neboli "postihnuté" zosplatením.

38. Na základe uvedeného trojročná premlčacia lehota vo vzťahu k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.8.2015 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.8.2015 a uplynula dňa 26.8.2018, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.9.2015 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.9.2015 a uplynula dňa 26.9.2018, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.10.2015 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.10.2015 a uplynula dňa 26.10.2018, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.11.2015 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.11.2015 a uplynula dňa 26.11.2018, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.12.2015 začala plynúť nasledujúcim dňom,

t.j. dňom 26.12.2015 a uplynula dňa 26.12.2018, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.1.2016 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.1.2016 a uplynula dňa 26.1.2019, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.2.2016 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.2.2016 a uplynula dňa 26.2.2019, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.3.2016 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.3.2016 a uplynula dňa 26.3.2019, k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.4.2016 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.4.2016 a uplynula dňa 26.4.2019 a k nezaplatenej splátke s dátumom splatnosti 25.5.2016 začala plynúť nasledujúcim dňom, t.j. dňom 26.5.2016 a uplynula dňa 26.5.2019.

39. Pokiaľ predmetná žaloba došla súdu dňa 4.4.2019, premlčanými sú iba splátky so stanovenou splatnosťou dňa 25.8.2015, dňa 25.9.2015, dňa 25.10.2015, dňa 25.11.2015, dňa 25.12.2015, dňa 25.1.2016, dňa 25.2.2016, dňa 25.3.2016. Súčasne nasledujúce splátky so stanovenou splatnosťou dňa 25.4.2016 a dňa 25.5.2016 (t.j. splátky do zosplatnenia) a logicky celý nasledujúci zostatok nesplateného úveru po zosplatnení, premlčanými nie sú.

40. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ súd posúdil celý nárok (okrem tej časti konania, ohľadne ktorej bolo konanie zastavené) ako premlčaný, rozhodol nesprávne.

41. Preto odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a tiež výrok o trovách konania ako súvisiaceho výroku a v časti zrušenia vrátil vec súdu na nové konanie a rozhodnutie.

42. Úlohou súdu bude po vrátení veci posúdiť žalobou uplatnenú pohľadávku z pohľadu jej prípadného premlčania, čomu bude predchádzať presná špecifikácia nároku tak, aby bolo najmä zrejmé, z ktorých nezaplatených splátok, v akej výške, za aké obdobie a zrejme s určením vo vzťahu k jednotlivým omeškaným splátkam do zosplatnenia, v akej výške ide o pohľadávku istiny a v akej výške o pohľadávku zmluvných úrokov, a to spôsobom umožňujúcim posúdiť plynutie premlčania osobitným spôsobom vo vzťahu k jednotlivým splátkam nezaplateným do dátumu zosplatnenia a príp. následne vo vzťahu k nezaplatenému zostatku úveru po zosplatnení, t.j. v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Následne súd s prihliadnutím na to, v akom rozsahu posúdi uplatnený nárok ako premlčaný a vyjadří k otázke premlčania svoje predbežné právne posúdenie, o predmetnom nároku opätovne rozhodne.

43. V novom rozhodnutí súd rozhodne opätovne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).